

Kubas Kommunistparti om vägen framåt

Kubas Kommunistparti om dagens situation och vägen framåt

Den nionde plenarsessionen i Kubas kommunistiska partis centralkommitté hölls den 12-13 december 2024. Evenemanget bevakades i kubansk TV och det fanns många artiklar i dagstidningen Granma, det officiella organet för Kubas kommunistiska partis centralkommitté.

Det kan inte råda något tvivel om att partiet och regeringen har en omfattande plan för att bemöta den ekonomiska och sociala kris som framkallats av USA:s intensifierade blockad sedan 2019. Frågan är om partiet och regeringen har tillräckligt stöd från folket för att planen ska kunna förverkligas. Förvisso har ingen alternativ plan lagts fram, och det går inte att föreställa sig någon annan än den nyliberala kapitalismens recept och/eller kapitulation inför USA:s neokoloniala dominans, som det praktiskt taget inte finns något stöd för bland folket. Av denna anledning finns det politiskt samförstånd och politisk stabilitet på Kuba, trots en djuggående ekonomisk kris. Det är emellertid också så att partiet och regeringen är inblandade i en ekonomisk och ideologisk kamp mot korruption, den privata sektorns oskäligen prissättning och alienation, som alla undergräver genomförandet av planen. En seger i denna kamp kommer att säkra en socialistisk framtid för Kuba, men utgången av denna kamp är inte säker.

Regeringen har klargjort sin ekonomiska och sociala plan. Öka den inhemska jordbruks- och industriproduktionen genom kreativitet på lokal nivå, hög grad av folkligt deltagande och utländska investeringar inom strategiska områden, särskilt energi. Minska det statliga underskottet, vilket i kombination med en ökad produktion kommer att minska inflationen och främja en större makroekonomisk stabilitet. Bekämpa otillbörlig prissättning och korruption genom både förebyggande och bestraffande åtgärder. Och att upprätthålla ett socialt skydds nät för de mest behövande.

I plenarmötets avslutande tal påminde president Miguel Díaz-Canel om planens centrala delar, där delegaterna som partiaktivister har ett särskilt ansvar att leda folket på lokal nivå till ett kreativt genomförande. Av största vikt är att bryta importberoendet genom att öka den nationella jordbruks- och industriproduktionen och endast importera råvaror och insatsvaror som är nödvändiga för produktionsprocesserna. Ju mer ekonomin svarar mot folkets grundläggande materiella krav desto mer kommer folket att tro på och lita till socialismen.

En dubbel diskurs

Vid plenarsammanträdet kunde en dubbel diskurs observeras. Å ena sidan betonade vissa att produktiviteten ökar i företagen, trots bristen på bränsle. Betydande steg har tagits i genomförandet av planen, och ytterligare framsteg kommer att göras under 2025. Men å andra sidan verkar det ibland som om diskursen säger att planen måste omsättas i konkret verklighet, vilket innebär att få framsteg har gjorts i genomförandet av den. Premiärminister Manuel Marrero Cruz betonar i viss mån det senare synsättet, medan Kubas president Miguel Díaz-Canel och förste sekreterarna i vissa provinser tenderar att inta det förra perspektivet. På grund av

situationens komplexitet kan man säga att det finns sanning i båda perspektiven.

Premiärminister Manuel Marrero Cruz är känd på Kuba för sina rättframma fördömanden av bristande efterlevnad av partiets och regeringens planer. Han förklarade under plenarsammanträdet att det krävs större samordning, dynamik och beslutsamhet när det gäller att genomföra åtgärder. Han hävdade att partiets högsta ledare är missnöjda, eftersom de nödvändiga resultaten ännu inte har uppnåtts, trots alla de åtgärder som vidtagits. Han förklarade att det finns en reservkapacitet för att uppnå målen, men att det krävs större samordning, dynamik, beslutsamhet och objektivitet.

Kubas premiärminister Manuel Marrero Cruz. Foto: Granma, Alejandro Azcuy

Premiärministern förklarade vidare att vi är missnöjda med att framstegen inte har skett med nödvändig snabbhet, särskilt i de frågor som befolkningen kräver mest. De förväntade produktionsresultaten uppnåddes delvis inte på grund av begränsningar vad gäller insatsvaror, bränslen och energi, men också på grund av att subjektiva problem fortfarande kvarstår.

Marrero konstaterade att framsteg har gjorts när det gäller att kontrollera de stora obalanserna i budget-, skatte- och finansfrågor, men de förväntade resultaten har inte uppnåtts. Han noterade att den låga nivån på den nationella jordbruks- och industriproduktionen orsakar förseningar i leveransen av produkterna i regeringens reglerade livsmedelskorg, på grund av svårigheter att finansiera importen.

Bristande efterlevnad sågs också i sockerskörden. Premiärministern förklarade att det är viktigt att identifiera innovativa lösningar som gör det möjligt att vända försämringen av sockerindustrin, som inte bara bör mätas genom produktionen av socker, utan också genom dess energiförbrukning, dess produktion av produkter som härrör från socker och skapandet av sysselsättning.

Dessa begränsningar innebär inte, enligt premiärministern, att planen bör överges. Han förklarade att denna transcendentala uppgift, som leds av regeringen och under partiets ledning och kontroll, kommer att fortsätta att vara den röda tråden i vårt arbete, eftersom vi är medvetna om att det är det mest hållbara alternativet för att möta utmaningarna med återhämtning och återupplivande av ekonomin, under förhållanden med ekonomiskt krig och en förvärrad ekonomisk och finansiell kris i världen.

Vi måste fortsätta på den inslagna vägen och lära oss av de misstag som begåtts. De misstag som begåtts och de erfarenheter som gjorts gör att vi kan gå vidare till ett nytt skede, med bättre och mer gynnsamma resultat för befolkningen, sade premiärministern.

På andra sidan av samma komplexa sanning finns den kubanske presidenten och partiets förste sekreterare Miguel Díaz-Canel, som vid plenarmötet förklarade att vi kommer att övervinna de nuvarande svårigheterna med kreativitet, genom att stärka utvecklingsprogram på grundval av talang, innovation, arbete och kreativt motstånd. Denna hoppfulla prognos har en grund i den nuvarande verkligheten, i och med att mobilisering för produktion och utveckling, med konkreta resultat, har observerats, särskilt under de senaste månaderna, vilket har gett oss bevis för att det är möjligt och att det finns en blomstrande anda av motståndskraft hos vårt folk.

Miguel Díaz-Canel. Foto: Estudios Revolución.

Díaz-Canel noterade tre områden där positiva tecken kan ses. För det första är situationen inom livsmedelsproduktionen mer gynnsam än tidigare perioder. Planteringsnivåerna under våren och den kalla årstiden 2024 är de högsta under de senaste tio åren; mer än 985.000 hektar planterades under räkenskapsåret, vilket motsvarar en tillväxt på mer än 137.000 hektar jämfört med föregående år. Den viktigaste faktorn i expansionen av den odlade marken var mobiliseringen och engagemanget hos jordbrukare och jordbrukskollektiv.

För det andra, även om resultaten inte är omedelbara, gör Kuba framsteg när det gäller att stärka sitt nationella elsystem. Investeringarna fortsätter i förnybar energi, framför allt i form av solcellsparker, vilket innebär att det bränsle som idag används för att generera elektricitet kommer att användas för ekonomisk produktion. Samtidigt fortsätter återhämtningen av det termoelektriska produktionssystemet.

För det tredje, konstaterade Díaz-Canel, gör Kuba framsteg när det gäller att minska budgetunderskottet. Statsbudgeten kommer att sluta året med ett beräknat underskott på 90 miljarder pesos, långt mindre än de planerade 147 miljarderna. Att minska underskottet i statsbudgeten är tillsammans med ökad produktion nyckelfaktorer för att kontrollera priserna.

Díaz-Canel konstaterade att det begicks ett fel i samband med expansionen av icke-statliga ekonomiska aktörer, eftersom expansionen godkändes utan tillräckliga rättsliga riktlinjer och en solid reglering, så att de icke-statliga ekonomiska aktörerna inte har integrerats tillräckligt med de statliga företagen och med den nationella ekonomiska planen. Detta fel håller på att rättas till, konstaterade han. Normer håller nu på att etableras, t.ex. att privata företag ska betala skatt och att detta ska regleras.

Dessutom genomförs inspektioner i syfte att konfrontera olagligheter och kontrollera priserna. Det är inte fråga om att förfölja privata företag, förklarade förste sekreteraren, utan om att se till att lagen följs, för samhällets bästa, och att uppnå en verklig integration mellan den privata och den offentliga sektorn. Som framgick av debatten i plenum uppmanas medborgarna att aktivt delta i kampanjen mot oskäligen priser och göra egna anmälningar till berörda enheter.

Under plenardebatten konstaterade Díaz-Canel att om vi inte uppnår en effektiv reglering och integrering av den privata sektorn kommer vi att ha en icke-statlig sektor som inte är med i revolutionen, som inte bidrar till revolutionen, som bara tänker på sig själv och inte på alla.

Hur kommer det sig, frågar Díaz-Canel, att vissa har lyckats övervinna utmaningarna, medan andra inte har gjort det? Han svarade att nyckeln är ledarskap av partimedlemmar som är bland dem som arbetar i produktiva företag, som ger exempel på övertygelse, politisk fasthet och engagemang. Ansvar för att mobilisera folket ligger inte hos folket utan hos ledarna för de lokala partiavdelningarna. Därför måste partiet arbeta för att uppnå en bättre tillväxt, inte bara kvantitativt utan också kvalitativt, genom att förbättra processen för att identifiera och välja ut personer som kan anta utmaningen att vara militant i partiet.

Díaz-Canel har besökt fler än 100 samhällen över hela landet, och den erfarenheten är en faktor i hans relativt hoppfulla perspektiv. Díaz-Canel har gjort besöken i egenskap av partiets förste sekreterare, tillsammans med Roberto Morales Ojeda, partiets organisationssekreterare. Under plenardebatten konstaterade Díaz-Canel att varje gång vi besöker en kommun ser vi saker som

visar oss vilken potential vi har. . . . Det finns producenter som har gjort underbara saker med agroekologi, som visar att vi har och kan producera den mat vi behöver. Det finns exempel, det är inte en slogan, det demonstreras av grupper som har ledarskap, som har gjort saker annorlunda. Målet, säger han, är att generalisera utifrån dessa erfarenheter. Partiledare från provinserna uppger att förste sekreterarens besök har varit en faktor som stimulerat en produktiv rörelse bland folket, trots bränslebrist och andra svårigheter.

Under plenardebatterna tog flera partiledare från provinserna till orda för att beskriva den produktiva rörelsen bland folket i just deras provinser. Deras inlägg visade vad som har gjorts på många platser för att gå vidare med att producera varor för att tillfredsställa befolkningens behov.

Den kubanska dubbla strukturen i styrelseskicket

Partiet och regeringen bildar en dubbel styrelsestruktur, vilket är grunden för den långvariga politiska stabiliteten på Kuba. Partiet, vars militanter väljs av partiet självt på grundval av deras goda medborgaregenskaper, besitter pedagogisk, moralisk och andlig auktoritet hos befolkningen. Folkmaktens nationalförsamling, som väljs direkt och indirekt av folket, är regeringens högsta makt och har juridisk och konstitutionell auktoritet. Partiet vägleder och utbildar, nationalförsamlingen fattar beslut.

Den kubanska dubbla regeringsstrukturen har inte gett upphov till politiska konflikter, eftersom folket väljer partiledare till de högsta posterna i regeringen.

Därför är samförstånd normalt på Kuba. Men samförståndet kommer att upprätthållas endast så länge som partiet fortsätter att åtnjuta folkets respekt och stöd, på grundval av en vetenskapligt grundad politik som folket förstår. De högsta partiledarna förstår till fullo att deras auktoritet är villkorad, och de arbetar därför med stor energi för att formulera en sund politik, förklara den och få folket att delta i dess genomförande. De högsta partiledarna har förenat sitt öde med folket.

Som vanligt talade Díaz-Canel om folkets hjältemod, som har ignorerat uppmaningarna från revolutionens fiender att gå ut på gatorna i protest; som har uthärdat de ekonomiska svårigheterna och hjälpt varandra så mycket som möjligt; och som bygger en massa lösningar på vardagliga problem, kämpar med arbetets vapen och än en gång visar att man kommer över hindren genom att kämpa! En viktig faktor i slutresultatet av kriget mellan den kubanska revolutionen och dess mäktiga globala fiender är kapitalismens dekadens och framväxten under de senaste decennierna av en världsomspännande antiimperialistisk rörelse, bestående av socialistiska och progressiva stater som försöker skapa en alternativ världsordning baserad på ömsesidigt fördelaktig handel mellan nationer och respekt för nationernas verkliga suveränitet. Dessa regeringar stöder Kuba, eftersom de ser Kuba som ett viktigt exempel som visar på möjligheterna för små nationer som konfronteras med en neokolonial situation. Kuba är inte ensamt.

Díaz-Canel har förtroende för Kubas framtid, en framtid som är både socialistisk och välmående. En stor del av folket har förtroende för honom, vilket framgår av den entusiasm med vilken han tas emot när han besöker stadskvarteren, småstäderna och landsbygdssamhällena i landet.

Har partiet folkets fulla stöd? Nej. Men det finns ingen politisk opposition, med undantag för den opposition som skapas på nätet i USA. Däremot finns det en opposition i en annan form, som består av korrupktion, olagligheter och brist på engagemang för det socialistiska projektet. Denna sociala opposition är ett hot mot revolutionen.

Den kubanska revolutionen har goda möjligheter att segra mot detta sociala hot, med tanke på den höga kvaliteten på dess ledarskap och dess formulering av en politiskt intelligent och vetenskapligt informerad ekonomisk plan, och med tanke på att partiet och regeringen har ett engagerat stöd från en betydande del av befolkningen, med en majoritet som stöder den i åtminstone en begränsad form. Och med hänsyn till att världen inte erbjuder något genomförbart alternativ till ett socialistiskt projekt för Kuba.

Charles McKelvey i Havanna 241217

[Communist Party of Cuba holds Plenary](#)

Orkanerna Oscar och Rafael har nyligen drabbat östra respektive västra Kuba. Till det kom så två jordbävningar med ytterligare skador på infrastruktur, bostäder och grödor. Återuppbyggnaden är igång. Behoven är omfattande, men det blockerade Kuba saknar tillräckliga resurser.

Den kubanska kontrarevolutionens banérförare, Marco Rubio, blir Trumps utrikesminister. Än hårdare tider väntar för kubanerna.

Du kan göra en insats.

Vill du stödja de drabbade? Skicka ett bidrag till Swish 123 182 37 72 eller pg 23 57 15-0. Ange ?orkan?.

SVENSK-KUBANSKA FÖRENINGEN

ORKAN-INSAMLINGEN

I efterdyningarna av föredömda orkaner och jordbävningar på Kuba är stora delar av deras samhälle i behov av akut hjälp. På grund av USA:s blockad är de beroende av vår hjälp.

Hur kan du hjälpa?

- ✓ **Donera**
Varje krona gör oavkortat till Kuba
swish: 123 182 37 72
pg: 23 57 15-0
ange "orkan"
- ✓ **Bli medlem**
Och stöd en förening som vilkorslöst kämpar för kubasolidariteten
- ✓ **Del**
Dela inlägget och uppmana andra att stödja insamlingen

DITT STÖD GÖR SKILLNAD

Om du vill donera, bli medlem i kubasolidariteten eller lära dig mer om hur du kan hjälpa, besök:
svensk-kubanska.se

¡Venceremos!